

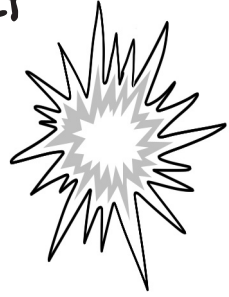
BU KİTABI SEVMEMİZİN BEŞ NEDENİ:

SİZİ DELİLER GİBİ **GÜLDÜRECEK!**

Görebileceğiniz en enerjik,
yaramaz ve tatlı karakter

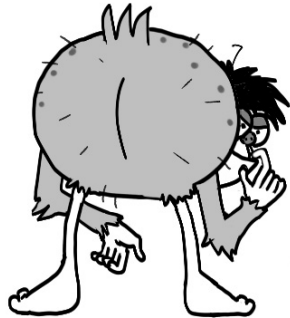
bu kitapta!

İnişli çıkışlı
bir macera!

Bol Patlamalı ve güldürüklü
resimler.

Piiiiitt!

YARATIK ÖĞRETMEN ÇILDIRDI
SAM WATKINS

Özgün ismi: Creature Teacher Goes Wild

© 2015, Sam Watkins

İllüstrasyonlar © 2015, David O'Connell

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press'ten alınmıştır.

Türkçe yayın hakları:

© 2016 Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Sertifika No: 12746

Domingo, Bkz Yayıncılık markasıdır.

Çeviri: Kıvanç Güney

Sayfa ve Kapak Uyarlama: Bahadır Erşik

ISBN: 978 605 4729 78 4

Baskı: Ekim 2016

Kayhan Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 244

Topkapı Zeytinburnu İstanbul

Tel: (0212) 576 00 66 Sertifika No: 12156

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tümünün veya içeriğinin herhangi bir bölümünün yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi yöntemi dahil, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılması yasaktır.

Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Şahkulu Mah. Büyük Hendek Cad. Brot Apt.

No: 4/10 Beyoğlu İstanbul

Tel: (212) 245 08 39

e-posta: domingo@domingo.com.tr

www.domingo.com.tr

YARATIK ÖĞRETMEN ÇILDIRDI

SAM WATKINS ve
Resimleyen DAVID O'CONNELL

Çeviri: KIVANÇ GÜNEY

 domingo

Bu kitap, yaramazlık yapmama izin veren ama her seferinde,
önce ödevimi yaptıran anneme ithaf edilmiştir. - S.W.
Jan'e ithaf edilmiştir. - D.O'C.

BÖLÜM 1:

ÜŞÜTÜK WILF'İN VAHŞİ MACERA PARKI

Bum! Bum! “Ahhhhhhhh.” Bum! Bum! Bum!
“Ahhhhhhhh.” Bum-Bum...

“Kafanı çeksene Barnaby!” dedi Jake. “Pencereden bakmak istiyorum.”

“Çekemem. Bu zombiler kendi kendilerini öldürecek değil herhalde,” diye yanıtladı Barnaby, telefonuna yapışmış vaziyette.

Jake içini çekti ve zombileri öldürmekle meşgul Barnaby’yi rahat bırakıp koltukların

arasından otobüsün içine baktı. Öğretmeni Bay Hyde, üstünde incecik mor çizgili bir takım elbiseyle, en arkada ukulelesini tıngırdatıyordu.

“Pekâlâ, beşinci sınıflar,” diye haykırdı Bay Hyde. “Bir, iki, üç!

Üşütük Wilf'in vahşi Macera Parkı'na gittiğin için mutluyun, el çırp! Üşütük Wilf'in vahşi Macera Parkı'na gittiğin için mutluyun, alfabeyi tersten say...”

Jake kafasını salladı. “Bay Hyde ciddi dünden yadaki en çılgın, en komik ve en iyi öğretmen,” diye mırıldandı duyulacak şekilde.

“Güneş Sistemi'ndeki,” diye destekledi Nora karşı taraftaki koltuğundan.

“Evren!” diye ekledi, onun yanında oturan Woodstock.

Hep birlikte sırtarak bakiştılar. Bay Hyde ciddiinden sũper bir ۆğretmendi. Derslere eğlence katıyordu. Ayrıca geğmişteki bazı ۆğretmenleri gibi ۆğrencilerine tuvaletleri diş fıręalarıyla temizletmiyordu.

“Ama umarım *ęok* fazla heyecanlanmaz,” diye fısıldadı Nora. “şarkı söylemeyi ne kadar sevdiğini biliyorsunuz.”

Woodstock gerilmiş gibi idi. “Yoksa Yaratık’a dũnũşebilir!”

Nora’yla Woodstock’ın ۆnũndeki koltukların ۆstũnde Alexis’le Karl’ın kafaları belir di.

“Biri Yaratık mı dedi?” diye sordu Alexis.

“Nora, Bay Hyde’in ęok heyecanlandığı takdirde Yaratık’a dũnũşebileceęini dũşũnũyor,”

diye açıklama yaptı Jake.

“Şu anda bayağı heyecanlı görünüyor.” Karl bağıra çağıra şarkı söyleyen Bay Hyde’a baktı. Öğretmeninin kulaklarının pespembe olduğunu gören Jake paniğe kapıldı!

“Haklısın,” dedi. “Birimiz yanında otursa iyi olabilir.”

“Ben gidip ona göz kulak olurum,” dedi Alexis. “Geliyor musun Karl?”

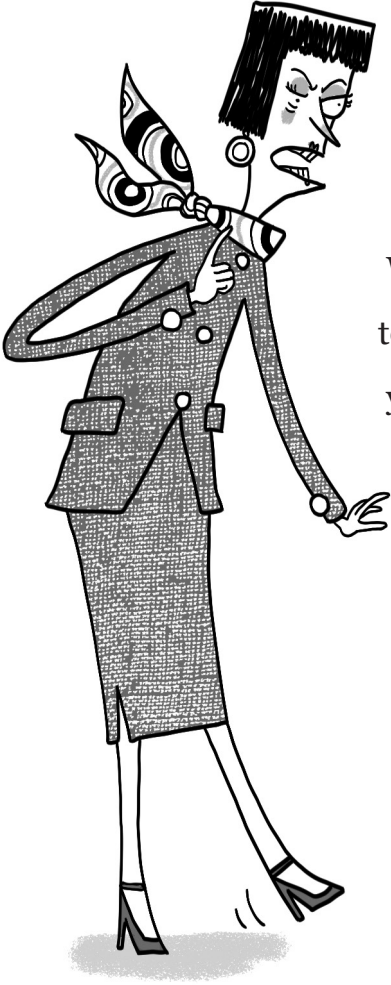
Karl’la birlikte otobüsün en arkasına gittiler. Çok geçmeden bütün otobüs ve tabii Jake’le Woodstock da şarkıya katıldı. Bay Hyde söylerken katılmamak mümkün değildi!

Bir broşürü neredeyse gözünün içine sokmuş olan Nora da mırıldanıyordu.

“Çocuklar, şunu dinleyin!” Sesli okudu:

“Macera parkının ve içindeki her şeyin

tasarımı ılın trilyoner Wilfred Waldo Wellington Junior tarafından yapılmıştır.”

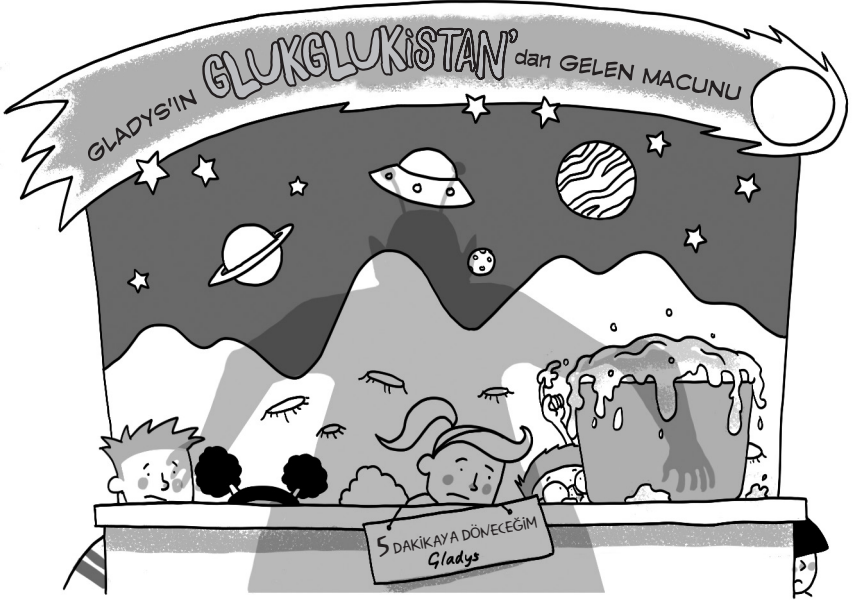
“Vay. *Trilyoner*, ha!” dedi Jake.

Nora devam etti. “Bay Wellington kendisine Wilf diye hitap edilmesini tercih ediyor.”

“*Sınıf 5-B* öğrencileri! Dedikodu yapmak çok ayıptır!”

Herkes o tarafa baktı. Müdire Hanım Bayan Blunt koltukların arasında durmuş, tehlikeli yükseklikteki topuklarının üzerinde sallanarak, ateş saçan gözlerle onlara bakıyordu.

ÖRNEK SAYFALAR

“Nereye?” diye sordu Karl.

Herkes telaşla etrafa bakındı. Jake birkaç metre ötede küçük bir yiyecek büfesi gördü. Tezgâhın üzerinde elle yazılmış bir not asılıydı: “5 dakikaya döneceğim. Gladys.”

Jake tezgâhı gösterdi. “Şuraya.”

Tezgâhın arkasına daldılar. Barnaby tezgâhın üstündeki, yapış yapış yeşil bir şeyle dolu varile parmaklarını soktu.

“Hımm... limonlu jöle gibi ama daha yapışkan.”

“Barnaby, EĞİL!”

Amelia tam gaz kalabalığın içinden çıkıp patinaj yaparak birkaç metre ötelinde dururken, Karl’la Alexis, Barnaby’yi aşağı çekti.

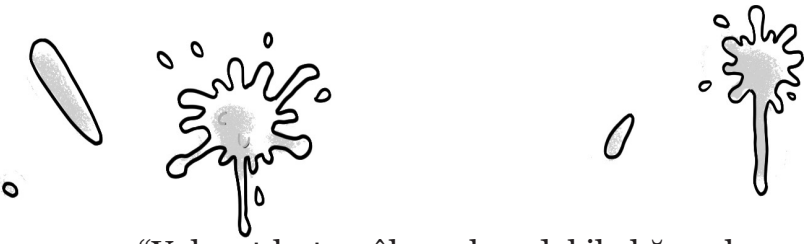
Herkes nefesini tuttu. Jake, Bayan Trimble’in sesini duydu.

“Bu tarafa geldiklerine *emin misin* Amelia?”

“Gördüm! Öğretmenim, Bayan Blunt’ı arayabilir miyim artık?”

Jake’in üzerine ansızın bir gölge düştü. Jake panik içinde başını kaldırıp baktı. Yeşil uzaylı kostümü giymiş tombul bir kadın tepesinde duruyor, kadının antenleri öfkeyle titreşiyordu.

Gladys! Jake dehşetle kadının kim olduğunu anladı.

“Yok artık, tezgâhımı beş dakikalığına bırakıyorum, dönüşte bir bakıyorum, ÇOCUKLAR işgal etmiş!” diye kükredi Gladys. “Dışarı! Hepiniz dışarı. Burası saklambaç oynama yeri değil!”

Jake kıpkırmızı bir suratla yavaşça doğrulmaya başladı.

“Haydi, ilgilenmem gereken müşteriler var!” Gladys tezgâhın öteki tarafında duran biriyle

konuşmak için uzandı. “Derhal, ufaklık... hey, ne yapıyorsun?! DUR!!”

f0000000şş!!!!

Yeşil macun her yere saçılırken, Jake kendini geriye attı. Gladys’in “müşterisi” Glukglukistan’dan gelen macunla dolu varilin içine atlamıştı!

ÖRNEK SAYFALAR

Jake'le arkadaşları Beyin'den son sürat çıktı.

“Saat 12.30 oldu,” dedi Nora. “Yarım saatimiz var.”

Jake'in telsizinde Wilf'in sesi cızırdadı.

“Jake, beni duyabiliyor musun?”

Jake “Konuş” butonuna bastı. “Evet...”

“Yaratık Vahşi Batı Bölgesi'nde, Belalı Maymunlar'a doğru gidiyor. Haritada yerini görebiliyor musunuz?”

Nora gözlerini kısarak haritasına baktı.
“Buldum!”

Haritayı takip ederek, çok geçmeden çatısı
muz şeklinde olan bir binaya geldiler.

Tabelası şöyleydi:

“Arkada bir girişi daha var,” dedi
Woodstock haritayı göstererek.

“İki gruba ayrılırsak, onu bulma

şansımız artar,” dedi Alexis.

“Tamam,” dedi Jake. “Üçümüz şu taraftan gidelim...”

“Ben seninle geliyorum,” dedi Nora.

Woodstock öne çıktı. “Ben de.”

Karl, Alexis’le Barnaby’ye baktı. “Biz de arkadan giriyoruz, öyleyse.”

Karl, Alexis ve Barnaby gözden kaybolurken, Nora kapıyı iterek açtı. Jake mırıldandı.

“Burası tıpkı orman gibi!”

Tropikal bir yağmur ormanına girmiş gibi oldular. Dört bir yanda dev ağaçlar yükseliyor, ağaç dallarından gevezelik eden bir sürü

maymun sarkıyordu.

“Her yerde olabilir!” dedi Nora. “Bu hiç iyi olmadı.”

“Daha da kötüsü: Bakın, kim geldi,” dedi Woodstock.

Amelia'nın grubu maymunlar evinin öteki ucundan onlara doğru geliyordu. Kaçmak ya da saklanmak için çok geçti. Amelia onları görmüştü.

“HEY! Jake Jones!”

Amelia kudurmuş bir gergedan gibi Jake'in üstüne yürüdü.

“SEN BENİ NİYE BAYAN BLUNT'A GAMMAZLIYORSUN Kİ?” diye bağırdı.

Birkaç maymun korkudan dallardan düştü. Jake konuşmak için ağzını açmıştı ki Bayan Trimble grubun geri kalanıyla birlikte bir telaş yanlarına geldi.

“Haydi ama çocuklar, eminim, bu konuyu şiddete başvurmadan da çözebilirsiniz...”

FOŞURT!!!

Bir ağaçtan düşen kocaman çürük bir mango Amelia'nın kafasında patlamıştı.

Amelia, “Aaaaaahhh!” diye bir çığlık attı.

PATIRT! ŞAPIRT! FOŞURT!

Jake geriye doğru çekilirken birkaç mango daha Amelia'nın grubunun üstüne doğru harekete geçmişti. Bir tanesi talihsiz Bayan

Trimble'in başına isabet etti. Mangonun ardından sıra fazla olmuş muz yağmuruna geldi. Bayan

Trimble olduğu yerde çakılı dururken içi geçmiş bir meyve salatası kulaklarından aşağı süzüldü.

Bayan Trimble yere çöktü.

"Ahhhhhh..." diye inledi. "Galiba yine bayılıyorum..."

Yüzünden aşağı mango suları süzülen Amelia öylece durmuş hiddetle titriyordu. Jake, Nora ve Woodstock meyve yağmuruna yakalanmayı başararak Bayan Trimble'a yardıma gitti.

"Dünyanın sonu mu geldi çocuklar?" diye sordu kadıncağız titreyen bir sesle.

“Hayır efendim, sadece maymunun teki mango fırlatıyor,” dedi Jake, Bayan Trimble’i çekip ayağa kaldırarak. Birkaç metre ötede, yola sarkan dev bir palmiye yaprağı vardı.

“Şuraya!” dedi Jake.

Bayan Trimble’i apar topar palmiye yaprağının altına soktular. Jake dışarı bir göz attı. Yaprakların arasından, meyve fırlatan maymunu az çok görebiliyordu.

Çok iri, yeşilimsi, gözünde gözlük, başında peruk olan bir maymundu. Üzerindeki yeşil macun yaprakların arasında kamuflej görevi görüyordu.

“Oradaki şey maymun değil, Yaratık!” diye fısıldadı Jake, Woodstock’la Nora’ya.

Birkaç dal uzağına tünemiş beş-altı tane gerçek maymun hayranlıkla karışık bir hayretle Yaratık'a bakakalmıştı.

Bir muz daha vın diye kulağının dibinden geçerken, Amelia çığlık atarak eğildi.

Muzu alıp Yaratık'la maymunların oturduğu yere fırlattı. Yaratık'ın hayranlarına dönüşen maymunlar da derhal ona doğru muzlu bir yayılım ateşine başladı.

Amelia, "İMDAT!!!!" diye bağırarak meyve yağmurunu savuşturmaya çalıştı.

Jake kolundan tutup onu da yaprağın altına çekti. Sonra arka kapıdan girip onlara doğru koşan Karl'la Alexis'i gördü.

"Neler oluyor?" dedi Alexis, hayretle etrafa bakarak.

"Maymunlar meyve atıyor. Barnaby nerede?"

dedi Jake.

Karl etrafa bakındı. “Yan kapıdan girdi. Gelmiş olmalıydı...”

Amelia kollarını kavuşturdu. “Yani şimdi hem Barnaby hem de Bay Hyde yok, öyle mi? Bayan Blunt’a söylemezsem!”

Bir hışım, yaprağın altından çıktı. “Benim grup, haydi...”

Grubu Amelia’nın arkasında tek sıra oldu. Ama Bayan Trimble yerinden kıpırdamadı. Palmiye yaprağının altında oturup bir muzla konuşmaya devam etti. Amelia sert adımlarla geri döndü.

“Haydi efendim!” dedi sert bir sesle. “Bayan Blunt’ı bulmamız lazım!”

Bayan Trimble ona dikkatle baktı. “Vurmamız mı lazım? O nasıl söz!”

Amelia boş boş ona baktı. “ ‘Bulmamız’ dedim! Kulağınızda mango mu var sizin?”

Bayan Trimble tükürükler saçarak konuştu. “NE?! Kalçam gayet iyi, teşekkür ederim.”

“KULAĞINIZ!!” diye bağırdı Amelia. “Öf, haydi gidelim artık...”

Uygun adım kapıya doğru yürüdü.

Woodstock’la Nora, Bayan Trimble’in kalkmasına yardım etti. Kadıncağız onlara belli belirsiz gülümseyerek muzunu havaya kaldırdı.

“Bu Boris,” dedi. “Muzlu puding yapmama yardım edecek!”

Jake’le arkadaşları onun yalpalayarak, arkasında mango sulu ayak izleri bırakarak Amelia’nın peşinden gidişini izledi.

“Kafası çorba oldu... Meyve çorbası muhtemelen,” dedi Karl. Alexis kıkırdadı.

“Çok kötüsünüz. Biz de onunla gitsek mi?” diye sordu Nora. 5-A’dan iki öğrenci Bayan Trimble’in kapıdan çıkmasına yardımcı oluyordu.

“Onunla kendi grubu ilgilenir,” dedi Jake. “Biz Yaratık’ı yakalamalıyız.”

Karl saatine baktı. “Ve bunun için yalnızca on beş dakikamız var!”

“Haydi, öyleyse!” dedi Jake ve Yaratık’ın durduğu ağaca döndü.

Yaratık’la fan kulübü ortadan kaybolmuştu. Fakat Barnaby, yüzünde hınzır bir sırıtışla ağaca dayanmıştı.

“Barnaby!” dedi Nora. “Neredeydin sen?”

Barnaby omuz silkti. “Her yerim mango olmasın diye ağacın arkasına saklandım.”

Jake çok öfkelenmişti. “Bize yardım edebilirdin!”

“Jake seni Bayan Blunt’a karşı korumuştü,” dedi Woodstock.

Barnaby’nin sırtışı silindi. Jake, onun hafif suçluluk duyduğunu düşündü.

“Evet, doğru. Üzgünüm...”

Alexis ateş saçan gözlerle ona baktı. “Birlikte çalışmamız lazım Barnaby, yoksa Yaratık’ı asla yakalayamayız.”

Tam o anda, Jake’in telsizinde Wilf’in sesi cızırdadı.

“Jake! Timsah Havuzu’na gitmeniz lazım! Yaratık timsahı muzla beslemeye çalışıyor!”

